

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus XXXVII. In Caput XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

TRACTATUS XXXVII.

IN CAPUT XXII.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 22. Versu I. & seqq.) *Et ostendit mihi fluvium aquæ vitæ, splendidum tanquam crystallum, procedentem de sede Dei & Agni. (v. 2.) In medio plateæ ejus, & ex utraque parte fluminis lignum vitæ, asserens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum, & folia ligni ad sanitatem Gentium. (v. 3.) Et omne maledictum non erit amplius: sed sedes Dei & agni in illa erunt, & servi ejus servient illi. (v. 4.) Et videbunt faciem ejus: & nomen ejus in frontibus eorum. (v. 5.) Et nox ultra non erit: & non egebunt lumine lucernæ, neque lumine solis, quoniam Dominus Deus illuminabit illos, & regnabunt in secula seculorum. (v. 6.) Et dixit mihi: Hæc verba fidelissima sunt, & vera. Et Dominus Deus spirituum prophetarum misit Angelum suum ostendere servis suis quæ oportet fieri cito. (v. 7.) Et ecce venio velociter. Beatus qui custodit verba Prophetiæ libri hujus. (v. 8.) Et ego Ioannes, qui audi vi, & vidi hæc. Et postquam audissem, & vidissem, cecidi ut adorarem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendebat: (v. 9.) Et dixit mihi: Vide ne feceris: conservus enim tuus sum, & fratrum tuorum Prophetarum, & eorum qui servant verba prophetiæ libri hujus: Deum adora. (v. 10.) Et dicit mihi: Ne signaveris verba Prophetiæ libri hujus: tempus enim prope est. (v. 11.) Qui nocet, noceat adhuc: & qui in sordibus est sordescat adhuc: & qui justus est, justificetur adhuc: & sanctus, sanctificetur adhuc: (v. 12.) Ecce venio cito, & merces mea mecum est, reddere unicuique secundum opera sua. (v. 13.) Ego sum a, & v, primus, & novissimus principium, & finis. (v. 14.) Beati, qui lavant stolæ suas in sanguine agni: ut sit potestas eorum in ligno vitæ, & per portas intrent in Civitatem. (v. 15.) Foris canes, & venefici, & impudici, & homicide, & idolis servientes, & omnis qui amat & facit mendacium. (v. 16.) Ego IESVS misi Angelum meum, testificari vobis hæc in Ecclesiis. Ego sum radix & genus David, stella splendida & matutina. (v. 17.) Et spiritus & sponsa dicant: Veni.*

ni. & qui audit, dicat: veni. Et qui sitit, veniat: & qui vult, accipiat
 aquam vitæ, gratis. (v.18.) Contestor enim omni audienti verba pro-
 phetia libri hujus: Si quis apposuerit ad hæc, apponet Deus super illum
 plagas scriptas in libro isto. (v.19.) Et si quis diminuerit de verbis libri
 prophetia hujus, auferet Deus partem ejus de libro vitæ, & de Civitate
 sancta, & de his, quæ scripta sunt in libro isto. (v.20.) Dicit qui testi-
 monium perhibet istorum. Etiam venio cito, Amen. Veni Domine
 IESU. (v.21.) Gratia Domini nostri IESU Christi cum omnibus vo-
 bis. Amen.

S. I.

De fluuio: & Ligno vitæ.

Dictum est de Civitate: & in ea
 de Claritate Dei, quæ est po-
 tissima Beatitudo civium; illâ
 intellectuali Visione per quam se de-
 clarat Deus facie ad faciem intuen-
 dum in Throno suæ Divinitatis: nec
 non de Visione corporea qua videtur
 facies Agni prout in sua est naturâ hu-
 manâ, omnium longè creatarum di-
 gnissimâ visu & augustissimâ.

Fluvius
 volupta-
 tis:
 id est,
 Gaudiū
 Beatifi-
 cum.

1. Hinc jam, de hoc Throno, neces-
 se est scaturire FLUVIUM AQUÆ
 VITÆ: qui est affluentia Gaudii Bea-
 tifici: quod inundat & exhilarat illam
 Civitatem, perfusis exultatione plenè
 animis & corporibus. Hoc est enim
 illud *flumen*, de quo expressè dicitur in
 psalmo 45. v. 5. quod ejus *impetus læ-
 tificet Civitatem Dei*: ille in psal-
 mo 35. v. 9. *torrens voluptatis*;
inebriabuntur, inquit, *ab ubertate domus
 tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos*:
 & ille Isai. 66. v. 12. *fluvius pacis*, quo
 nomine in Scripturis significatur om-

nis læta felicitas. De illo fluvio S. Ber-
 nardus ser. 1. de diversis: *in remunera-
 tione Torrens est voluptatis & fluminis
 impetus: torrens inundans lætitiæ, flumen
 gloriæ & flumen pacis*. Rationem no-
 minis, cur in Scriptura & Torrens di-
 catur propter abundantiam, & Flu-
 vius propter perpetuitatem, insinuat
 S. Hieronymus in Ezech. 47. v. 5. *Tor-
 rens*, inquit, *iste, qui pro aquarum abun-
 dantia fertur more torrentis, ipse à LXX.
 appellatur Fluvius, eò quod perpetuas a-
 quas habeat, nec de pluvii hinc inde
 collectas, sed de vivo & perpetuo fonte
 manantes*.

Addit S. Joannes esse illum TAN-
 QUAM *crystallinum*: quò significetur, hanc voluptatem esse puram, lim-
 pidam, & splendidam: non sicut aqua
 turbida quæ bibitur in via Ægypti Jer.
 2. 18. sed esse fluvium cœlestem qui sit
 illimis & incontaminatus cœno car-
 nali. plus quàm Poëta dixit: nitidis ar-
 genteus undis: & plus quàm finxit an-
 tiqui-

Limpi-
 dum in-
 star cry-
 stalli;

tiquitas fabulata recipi Heroum animas inter sidera, ubi affluant deliciis apud Circulum lacteum, qui sit fluuius serenus ut sidus, & lactis instar candidus ac dulcis potatu; de quo somniat Scipio apud Tullium.

Oritur ex Visione DEI: Dixit *procedere* hunc Fluvium DE SEDE DEI ET AGNI: quia Gaudium Beatorum profluit & consequitur ex Visione Beatifica: penes quam est perfrui eo de quo psallitur (in ps. 35. v. 10.) *Apud Te est Fons vitæ.* Hanc scaturiginem Fluvii etiam allegat Ezechiel l. c. v. 12. eandemque dicit esse originem cæterorum quæ commemoraverat. Prout attentè observavit S. Hieronymus in locum illum Ezechielis: *Reddit, ait Hieronymus, causam ubertatis, & infert, QUIA* (verba sunt Ezechielis) *aquæ eius de Sanctuario egredientur.*

Lignum Vitæ: 2. Videt deinde IN MEDIO PLATEÆ Civitatis LIGNUM VITÆ: quod significat Immortalitatem, id est, immunitatem à morte animæ & corporis. itémque EX UTRAQUE PARTE FLUMINIS propaginem ejusdem arboris plantatam: quæ sunt gaudia quæ Theologi vocant Accidentalìa, multa & varia, velut ad utramque ripam, interna & externa, incorporea & corporea. Etenim ex illa Beatæ animæ voluptate omnes etiam sensus, & artus corporis, perfusi: dotes illæ membrorum, quòd lucida, quòd agilia, quòd subtilia, quòd nulli dolori obnoxia: & cætera hujusmodi, propago sunt Arboris vitæ, hoc est Immortalitatis in corpore Beato; cujus, ut ait S. Anselmus de Si-

militudinibus, *Oculi & c. ossa, medalla mirabili delectationis & dulcedinis sensu replebuntur.*

Audit de utroque, & aquâ Fluvii & Ligno, appellari aquam VITÆ ET LIGNUM VITÆ: ita, ut nunquam arefiant: illa perpetuò fluat, istud perpetuò frondeat & floreat: sintque ambo vivifica; quæ vitam Beatorum & gaudia (hoc est enim verè vivere quod beatè vivere) nunquam finant intermori.

In hac tota descriptione Gaudii Beati respicitur ad figuram illius Gen. 2. *Paradisum* qui v. 8. appellatur *Voluptatis*: Illuc, v. 9. hæc verba: *Lignum etiam vitæ in medio; & v. 10. Fluvius egrediebatur de loco Voluptatis ad irrigandum Paradisum.* De præfiguratione hujus Paradisi & Ligni dicitur in epistola ex septem Apocalypticis primâ Cap. 2. v. 7. *Vincenti dabo edere de Ligno Vita quod est in Paradiso DEI mei.*

3. Videt Lignum illud FRUCTUS FER DUODECIM: id est, universum numerum fructuum: & per singulos MENSES; quæ est tota ætas anni: quod hieroglyphicon hîc positum in Apoc. etiam inter sua olim hieroglyphica recensuit Horapollo lib. 1. cap. 3. ubi de Ægyptiis sic loquitur: *Annus indicantes palmam pingunt: quod arbor hæc sola ex omnibus ad singulos Luna ortus (id est enim, in singulos menses) singulos etiam ramos procreet: ita ut duodecim ramorum productione annus expleatur.*

Illo igitur duodenario fructuum significatur universalis exuberantia deliciarum & gustus: per singulos autem menses

Figura
Paradi-
sus.

Figura
Paradi-
sus.

Fructus
per sin-
gulos
menses;

Annorū
æterno-
rum:

Gustu
semper
novo:

mensis asseveratur continuatio saporis
semper novi, sine ulla interruptione:
fore enim ut duret totâ æternitate
quam psaltes appellat annos æternos
psal. 76. v. 6. atque ita duret, ut sit æquè
ac sine fastidio nova jugiter vita & im-
mortalitas; suavitas nova; sanitas, vi-
gor, & vegetudo nova. quod postre-
mum etiam significatur per FOLIA
LIGNI; utpote quæ non tantum sint
ad decorem viridia, sed etiam salubria;
non ad medicinam, ut est apud Eze-
chielem (l. c. v. 12.) de sua illa Civitate,

Et folia
ad sani-
tatem.

sed AD SANITATEM omnium, ex
quo intraverint, GENTIUM reti-
nendam omnivivo in novitate. De sa-
nitate S. Augustinus epist. 56. quæ est
ad Dioscorum: *Sanitas autem perfecta
corporis, illa extrema totius hominis im-
mortalitas erit: tam potenti enim natura
Deus fecit animam, ut ex eius plenissima
Beatitudine, quæ in fine temporum San-
ctis promittitur, redundet etiam in infe-
riorem naturam, quod est corpus, ple-
nitude sanitatis, id est incorruptionis
vigor.*

S. II.

Reliqua de Civitate.

Civitas
tota est
Regia:

1. Nihil (v. 3.) *maledictioni* obno-
xium in illa Civitate, quæ tota
quanta est, Regia est: SEDES enim
erit DEI ET AGNI: & qui SER-
VI EJUS, omnes pariter Reges erunt
(v. 3. & 5.) Nam & in hoc mundo ser-
vire DEO est *omni præstantius libertate*,
ut loquitur S. Chrysostomus hom. 33.
in Matth.

Et divi-
nitus
Beata:

Summa verò Beatitudinis omnis
est quæ apertissimè dicitur v. 4. VI-
DEBUNT FACIEM EJUS, quam
videndo possidebunt *omne bonum* Ex-
od. 33. v. 19. ET NOMEN EJUS IN
FRONTIBUS EORUM; velut erat
summum Sacerdotibus in fronte (Exod.
28. v. 36.) aurea lamina cui insculptæ
literæ, *Sanctum Domino*. Itaque &
Reges erunt & Sacerdotes, Apoc. 1. v.

6. iidemque Beatissimi: etenim similes
ei hoc ipso quòd illum vident, juxta
epistolam 1. Joannis cap. 3. & illud ge-
nerale de Intelligente, ex Aristotele
(libris de Anima) Intellectum intelli-
gendo fieri omnia, assimilatione vide-
licet cognoscentis ad cognitum. de
qua etiam S. Augustinus lib. 9. de TRI-
NIT. cap. 11. *in quantum*, ait, DEUM no-
vimus, *similes sumus*, & lib. 14. cap. 17.
citat epistolam S. Joannis l. c. v. 2. *simi-
les ei erimus, quoniam videbimus eum
sicuti est*. ex quo S. Doctor concludit:
*Hinc apparet tunc fieri eius plenam simi-
litudinem, quando ejus plenam percepe-
rit Visionem*. Quantò autem alius alio
perfectius videt, quod fit pro inæqua-
litate Luminis gloriæ, quòd respondet
inæqualitati Gratiæ & meritorum in
terris,

V 3

terris, tantò & similiores ei & Beatiores inter se.

Repetit in v. 5. id quod in Capite præcedente dixerat v. 23. & 25. noctem ULTRA NON fore in hac Civitate; cui *Lux est* is in quo *tenebra non sunt ulla*, 1. Joan. 1. v. 5. præter Agnum nec *lucerna*, egere aliâ: neque Sole aut LUMINE finito, ubi lucet quod est illimitatum & infinitum ac mortalibus inaccessible: quo illuminati undique omnes ejus Civitatis incolæ, verè Illustrissimi ac Serenissimi conregnabunt DEO IN SÆCULA SÆCULORUM.

Omnes
Illustris-
simi.

Huc spectat illud Isai. 60. v. 19. & 20. *non erit tibi amplius Sol ad lucendum per diem, nec splendor Luna illuminabit te: sed erit tibi Dominus in lucem sempiternam, & Deus tuus in gloriam tuam.* unde infert: *non occidet ultra Sol tuus, & Luna tua non minuetur: quia erit tibi Dominus in lucem sempiternam, & complebantur dies luctus tui.*

Conne-
xio cum
Civitate
Ezechie-
lis.

2. In his eousque commemoratis, ac præsertim in Capite præcedente, relatio denuò elucet ad Civitatem Ezechielis: de qua sic prophetatur, Ezech. 47. v. 12. *Super torrentem (seu fluvium, ut habent 70. interpretes) orietur in ripis ejus ex utraque parte omne lignum pomiferum: non defluet solum ex eo & non deficiet fructus ejus: per singulos menses afferet primitiva: quia aqua ejus de Sanctuario egredientur (de Templo; sacrosanctæ;) & erunt fructus ejus in cibum: & folia ejus ad medicinam.* Ex quibus verbis manifestus est respectus Apocalypseos ad Ezechielem: & con-

nexio Civitatis Beatæ cum Civitate militante: ut proinde quæ dicuntur debeant utrimque applicari pro rata; & cum proportionem explicando attribui, etiam isti militanti. E. q. per torrentem quidem intelligo cum S. Hieronymo aquas sacras (ita nominat) vel Baptismi vel Doctrinæ Christianæ; quarum utraque de vivo & perpetuo fonte promanat: per duas ripas vetus & Novum Testamentum: per omne lignum pomiferum unicuique primum est intelligere omnis generis fructus virtutum: per singulos menses continuum in his profectum & renovationem: cibum gratiæ & medicinam noxarum: & sic de cæteris Ezechielis, inter quæ est illud ultimum (cap. 40. v. ultimo,) *nomen Civitatis ex illa die Adonai summa*, id est, *Dominus ibidem.*

Colligamus epitomen ex Apoc. 21. & 22. breviter descriptam. Locus est, Societas Angelorum & hominum Sanctorum, habitaculum DEI cum illis. Ubi murus ex lapidibus pretiosis; portæ ex margaritis; platea ex auro pellucido ut crystallus: varietas lapidum pretiosorum & margaritarum; forma ædificii perfecta, cum optima dimensione. Claritas DEI ipsa est quæ viva Beatificat animam, assimilat & unit ei quem videt Beato. Hinc Fluvius voluptatis, id est, gaudium quo perfundentur omnes vires animæ: & redundat in Beatitudinem corporis: cui immortalitas perpetuò nova, ligni vitæ fructus, & folia sanitas. Conregnatio in sæcula æterna, uno æterno die. Cer-
nitur

ntur in Spiritu à mortalibus, in monte magno & alio: & respondebit Fidei, visio; Charitati, Amor Beatificus; Timori sancto & tristitiæ sanctæ, quæ Spem comitantur, Fluvius voluptatis; corporali mortificationi, Immortalitas.

Conclusio Visionum Apocalypseos.

3. Pergit Angelus (v. 6. & c.) & concludit non solam Visionem de Civitate, sed etiam Apocalypsin; HÆC, inquit VERBA, id est res verbis Apocalypseos prophetatæ, fidelissimè implenda SUNT, & apud homines credenda interim ut VERA. DEUS

liquidem, ille omnis prophetiæ auctor & inspirator MISIT ANGELUM qui hæc ostenderet SERVIS SUI certissimè & CITO eventura. Et hoc symbolum ejus: VENIO VELOCITER: BEATUS is cui prophetia HUIUS LIBRI fuerit cordi.

Haecenus quæ AUDIVI ET VIDI EGO JOANNES. qui ad audita verba, quibus dicebatur, *Ecce venio velociter*, cecidi adoraturus latrâ: sed prohibitus sum eadem iterum ratione quâ sup. cap. 19. v. 10.

S. III.

Epilogus Apocalypseos.

Prohibetur signare:

Secus quàm Daniel.

1. Jamque Angelus, suo perfunctus officio dictandi dicendique, vetat ab Joanne signari prophetiam LIBRI HUIUS (v. 10.) contra quàm Daniel jussus fuerat signare suam prophetiam; Dan. 8. 26. Tu ergo, ait, Visionem signa, quia post multos dies erit. & cap. 12. v. 4. Signa Librum, usque ad tempus statutum: plurimi pertransibunt. & interroganti ulterius Danieli dicitur; v. 9. Vade Daniel, quia clausi sunt signatique sermones usque ad presinitum tempus. Est autem contraria hîc ratio: & ideò NE SIGNAVERIS, inquit Apocalypsis, TEMPIUS ENIM PROPE EST.

Et verò, dum hoc nos post sæcula

transacta legimus aut scribimus, ple- risque jam impletis, prope est ut absol- vatur, ac breve admodum ante Anti- christum & finem mundi superest spa- tium temporis. Ergo in tam brevi tem- pore, cuique suum est, inquit Angelus v. 11. arbitrium liberum: ut vel NO- CEAT ET SORDESCAT AD- HUC in sceleribus: vel cum DEI gratia, quæ offertur, crescat in adepta iustitia & sanctitate. Eccli. 15. v. 17. ap- posuit tibi aquam & ignem: ad quod vo- lueris, porrige manum tuam. ante homi- nem vitæ & mors, bonum & malum: quod placuerit ei, dabitur illi.

2. His dictis utitur per prosopo- pœiam verbis Christi admonentis: E- quidem

quidem (v. 12.) VENIO CITO; adventus meus ad Judicium erit celer: ET MERCES UNICUIQUE SECUNDUM OPERA SUA. De celeritate Adventus ultimi S. Augustinus ep. 80. ad Hesygium: *Quantò magis nunc dicendum est propinquare Domini adventum, quando tantus est ad finem factus accessus!* Continuat Joannes prosopœiam cœptam: EGO SUM & à quo cœpit hæc Scriptura Apocalypseos, ET ejusdem omniumque Scripturarum & PRINCIPIUM Beatitudinis per gratiam, ET FINIS per gloriam, BEATI QUI, dum tempus est, LAVANT STOLAS SUAS & emundant IN SANGUINE AGNI: Eodem recidit, quod habet græcum autographum: *μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ*, hoc est, *Beati qui faciunt mandata eius: ut illis jus SIT ad Lignum VITÆ, & introitus Civitatis PER PORTAS; Apostolos qui exhibent lavacrum Christi & exigunt observantiam mandatorum ejus. Nam venientibus in veste illota & non nuptiali, vel iis qui neglexerunt mandata ejus non competit hujuscemodi jus. CANES certè, hi qui vel infideles (Matth. 15. v. 26. vel qui è Christianis revertuntur ad vomitum suum (2. Pet. 2. v. 22. ex Prov. 26. v. 11.) & quicumque alii scelerati, ET OMNIS hypocrita, is est enim QUI AMAT ET FACIT MENDACIUM; arcebuntur Regno DEI & FORIS ringentur: illos nec honestissimus quisque mortalium adnumeret suis dome-*

A & O.

Beati ci-
yes.Foris ca-
nes.

sticis, nedum DEUS inter suos cooptet! EGO JESUS per ANGE- LUM à me missum testificor vobis HÆC Episcopis, & ECCLESIIIS vestris: qui SUM RADIX simul ET GENUS DAVID; radix ut Dominus, progenies ut filius David Matth. 22. v. 45. & STELLA MATUTINA, omnium prima stellarum, id est Episcoporum, unde omnis splendor Ecclesiis.

3. Cætera (v. 17. & seqq.) sunt Joannis exhortantis: qui tria præstat. Primum suggerit ac præit verba desiderii super adventu, & super sitienda hauriendaque gratuito aquâ vitæ beatæ. SPIRITUS, inquit, sanctus cum gemibus inenarrabilibus quibus postulat, Rom. 8. v. 26. ET SPONSA Christi Ecclesia illo prædita Spiritu, DICUNT VENI. ET QUI illum & hanc AUDIT, DICAT; VENI: similem se monstrat hominibus expectantibus cum desiderio Dominum suum venturum; à quo satiatur cum apparuerit gloria ejus & potetur torrente voluptatis æternæ. Hunc QUI SITIT (fontem aquæ vitæ; Joan. 4. v. 14. & Joan. 7. v. 34.) VENIAT etiam ipse in occursum advenientis: ET QUI VULT, hoc est enim sitire quod ardentem velle, ACCIPIAT AQUAM VITÆ GRATIS.

Deinde contestatur, cum comminatione, ut ne quisquam addat aut demat huic Libro ab se scripto, delendus DE LIBRO VITÆ cujus hinc facta est mentio, & de Civitate hac sanctâ,

Et radix
est &
proge-
nies.Votum
adven-
tus Do-
mini.Conte-
statio de
Libro.

sanctâ, illiusve confortio. Ita DICIT QUI TESTIMONIUM PERHIBET ISTORUM, Joannes qui ut dicebatur initio Apocalypseos v. 2. testimonium perhibuit, qui & vidit ista : & quia is accepit sibi ostensa per Angelum missum à Christo, idè simul est, ut ibidem addèbatur, testimonium JESU Christi.

Denique ratificationem Christi adducit, id quod contestatus fuerat Joannes, approbantis per voculam, ETIAM : & asseverationi additæ, VENIO CITO, respondet; AMEN, VENI. Multum huic contraria est vox animæ adulteræ, ne veniat : castæ enim & fidelis animæ est ne tardet venire. Juxta similitudinem quam affert S. Augustinus in psal. 127. Pone, ait, aliquam fœminam castam; timentem virum; a-

liam pone adulteram; & ipsa timet virum. Casta timet, ne discedat vir: adultera, ne veniat. Quid si ambo absentes sunt? Illa ne veniat: illa ne tardet. Applicat adventui Christi: Absens est quodammodo cui desponsati sumus: absens est qui nobis arrham dedit Spiritum sanctum: absens est qui nos redemit sanguine suo: Sponsus est ille quo nihil est pulchrius: Pulcher est ille & absens est. Interroget se sponsa si casta est: Interroga conscientiam tuam: vis ut veniat, an adhuc vis ut tardet? Quam multi si dicatur illis, Ecce jam Christus, cras dies Judicii, non dicunt, utinam veniat! qui enim dicunt, multum amant; timent ne tardet: Castus ergo timor, fratres mei, hoc habet, quia venit de amore. Hæc Augustinus.

Vale pie Lector : in hoc amore & in hac voce (cui, quæso te, assuescamus) tota nostra posita est salus à Judice : Veniat Dominus JESUS & inveniatur nos amantes ac dicentes sibi, VENI : etenim cum immarcessibili corona, quam reddet iis qui diligunt adventum ejus (2. Tim. 4. v. 8.)

Gratia.

Omnibus Joannes peractis, ut unde duxerat initium scribendi Apoc. 1. v. 4. inde eodémque voto terminet (v. 22.) precatur iis quibus scripsit gratiam ejusdem. Precemur à DEO omnis gratiæ

Pars II.

X

(1. Pet.)

(1. Pet. 5. v. 10.) etiam nos qui hæc legimus, & a-
nimo: & sit hoc votum nostrum in terris; ac fi-
nis legendi: GRATIA, quod est semen Beatitu-
dinis & gloriæ, DOMINI NOSTRI JE-
SU CHRISTI sit CUM OM-
NIBUS *nobis.*
AMEN.

FINIS APOCALYPSEOS.

C A T A-